

deri; men fordi det med det som Baggrund forekommer mig dobbelt uretfærdigt at ville lægge Skat paa Aktieselskaber, der just saa ofte ere industrielle Foretagender. Denne Hensigt fremtræder rigtignok i den usthldige Form, at de først skulle beskattes, naar Indtægterne ere over 4 pCt.; men vi vide jo alle godt, at med den Slags industrielle Foretagender gaar det meget hyppigt saa, at naar de f. Eks. i de 3 Aar have tjent 8 pCt., kan der følge andre 3 Aar, hvor de tjene 0 pCt., saa have de i Virkeligheden kun tjent gennemsnitlig 4 pCt., og der er det saa fuldstændig rigtigt, at man i de 3 Aar faar Skat fra Aktionærerne af de 8 pCt., men det er ligesaa fuldstændig ubilligt, at man tillige for de samme 3 Aar faar en Ekstrabestatsning af Aktieselskaberne. I det hele taget er det mig ganske ubegribeligt, hvorpaa man baserer denne Ekstrabestatsning af Aktieselskaber. Som et æret Medlem i Gaar sagde, kan der i Virkeligheden være noget, der taler for at ekstrabestatte Aktieselskaber til Fordel for de Kommuner, de ligge i, det kan nemlig være den eneste Maaade til at give Kommunerne et Vederlag for de Byrder, som vedkommende Aktieselskaber paadrage dem; men jeg kan ikke se andet, end at det fra først til sidst er en uretfærdig Dobbeltbestatsning, naar den som her indføres over for Staten, og idet jeg saaledes finder den forkastelig overfor alle Aktieforetagender, saa støder den mig ganske særlig over for saadanne Aktieforetagender af hvilke der ikke er saa ganske saa her i Landet, hvis Opgave det er at tjene til vort lille Samfund i andre Lande. Jeg vil der nævne Dampskibsselskaber, som udelukkende have Fart i fremmede Lande. Det er Selskaber, som i sjælden Grad ere ydende til vort Samfund og kun i meget ringe Grad nydende. De opdrage en god Sømandsbefolkning for os, idet de som Regel altid foretrække de danske Sømande. De maa ogsaa betale deres Skatter, ja, vi paalagde dem efter min Mening med stor Uret for nogle Aar siden at bære Konsulatsbyrderne, som netop mange af disse Selskaber have meget lidt Fornøjelse af; men nu er det jo en Gang gjort, og vi have til Dato en ret betydelig Skat i Form af de 3 pCt., som betales af vore ny Skibe. Naar man vil sige, at i de gode Aar skulle saa-

danne Selskaber særlig klapses af, saa vide jo alle, der have med Skibe at gøre, at der efter saadanne særlig gode Aar i Reglen kommer særlig daarlige Aar, derfor forekomme disse Bestemmelser mig at være i høj Grad uretfærdige. Jeg vilde ønske, at det var muligt at faa denne Dobbeltbestatsning ud af Loven, men for saa vidt mine Indvendinger ikke skulde kunne føre til, at der foretages en saa afgørende Ændring i Forslaget, vil jeg dog ønske, at man i alt Fald vil sørge for, at Lovens Bestemmelse om, at ordinære Afskrivninger kunne fradrages, maa kunne gøres gældende efter dens bredest mulige Fortolkning, og at man i alt Fald indretter det saaledes, at den Slags Forretninger, der arbejde med stor Risiko, kunne have Lov til i de gode Aar at samle et Udbyttefond op til Støtte for de daarlige Aar, uden at denne Opsamling skal betragtes som noget, der skal betales Skat af. Ja, det er adskillige af de Indvendinger, jeg har at gøre mod Indkomstskatten; mod Formueskatten har jeg for saa vidt noget mindre at indvende, i saa Henseende adskillig jeg mig fra det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen). Jeg kan godt se, hvad der kan tale ogsaa mod den, men min Hovedindvending, nemlig at det er vanskeligt at faa fat i Objekterne og bestemme dem korrekt, gælder absolut mindre over for Formueskatten. Jeg anser det i hvert Tilfælde for langt lettere efterhaanden at forme det saaledes, at Formuens Værdiansættelse kommer til at hvile ikke paa et løst Skøn, men paa en virkelig Vurdering. Jeg ser ikke, at der er noget i Vejen for efterhaanden at komme til det, som man vistnok gør i andre Lande: med visse Aars Mellemrum at forlange Gjendommene rundt om i Landet takserede til Skat, og gjorde man det, vilde man uaa, at denne Skat ramte, hvor man vil ramme, noget, man aldrig vil kunne naa over for Indkomstskatten. Derfor var jeg inarest tilbøjelig til at foretrække den som Fremtidsstatsobjekt end Indkomstskatten. Naar der er taget jærlig Afstand fra Bestatsning af uproduktiv Formue, vil jeg indrømme, at hvis man hyppigt skulde komme til, at en produktiv Formue ikke bliver sat i Skat, fordi Folk sige: Jeg har virkelig ikke mere ud af min Ejendom end de Prioriteter, som staa i den — hvis dette skulde blive Re-